

Ландграфъ Филиппъ зе усърдно участіе въ поправленіе-то на църквѣ-тѣ. И скоро квасъ-тъ на добро-то ученіе проникнѣ въ Ангальтъ, Помераніѣ, Анспахъ, Байрайтъ, Вюртембергъ, Брауншвейгъ, Силезіѣ, Бохеміѣ, Меклембургъ и другы Нѣмскы страны.

На 4-ый Май 1526 г. князове-тъ кои-то одобрявахъ реформаціѣ-тѣ заключихъ въ Торгау единъ взаименъ отбранителенъ съюзъ противъ врагове-тъ на Лютеранско-то ученіе; и на 19 Априль 1529 г. тѣ направихъ единъ тържественный *протестъ* противъ заключенія-та на Императорскый съборъ въ Шпеіеръ, кой-то бѣше гы оседилъ, безъ да гы бѣше чюлъ. Отъ тогава гы нарекохъ *Протестанти*.

Въ императорско-то събраніе въ Аугсбургъ, въ 1530 г. Евангелически-тъ князове и съсловіи, подадохъ на 25-ый Юній Исповѣданіе-то на вѣрж-тѣ си, кое то ся казува *Аугсбургско Исповѣданіе*, къмъ кое-то 3 Курфирста, 20 Херцога и Князове, 24 Графове, 4 Барони, и 35 Имперскы градове, тутакси ся признахъ, и слѣдъ много противленіе въ 1532 отъ страхъ-тъ на Турцы-тъ, даде имъ ся свободѣ на вѣрж-тѣ.

На Лютера лично не е было допрощено да види бой-тъ кой-то станжлъ нужденъ за тѣзи новообразуванѣ Евангелическѣ църквѣ; понеже востаніе-то на земледѣлци-тъ, кое-то е станжло въ първо-то врѣме на реформаціѣ-тѣ нѣмаше нищо общо съ реформаціѣ-тѣ.